Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

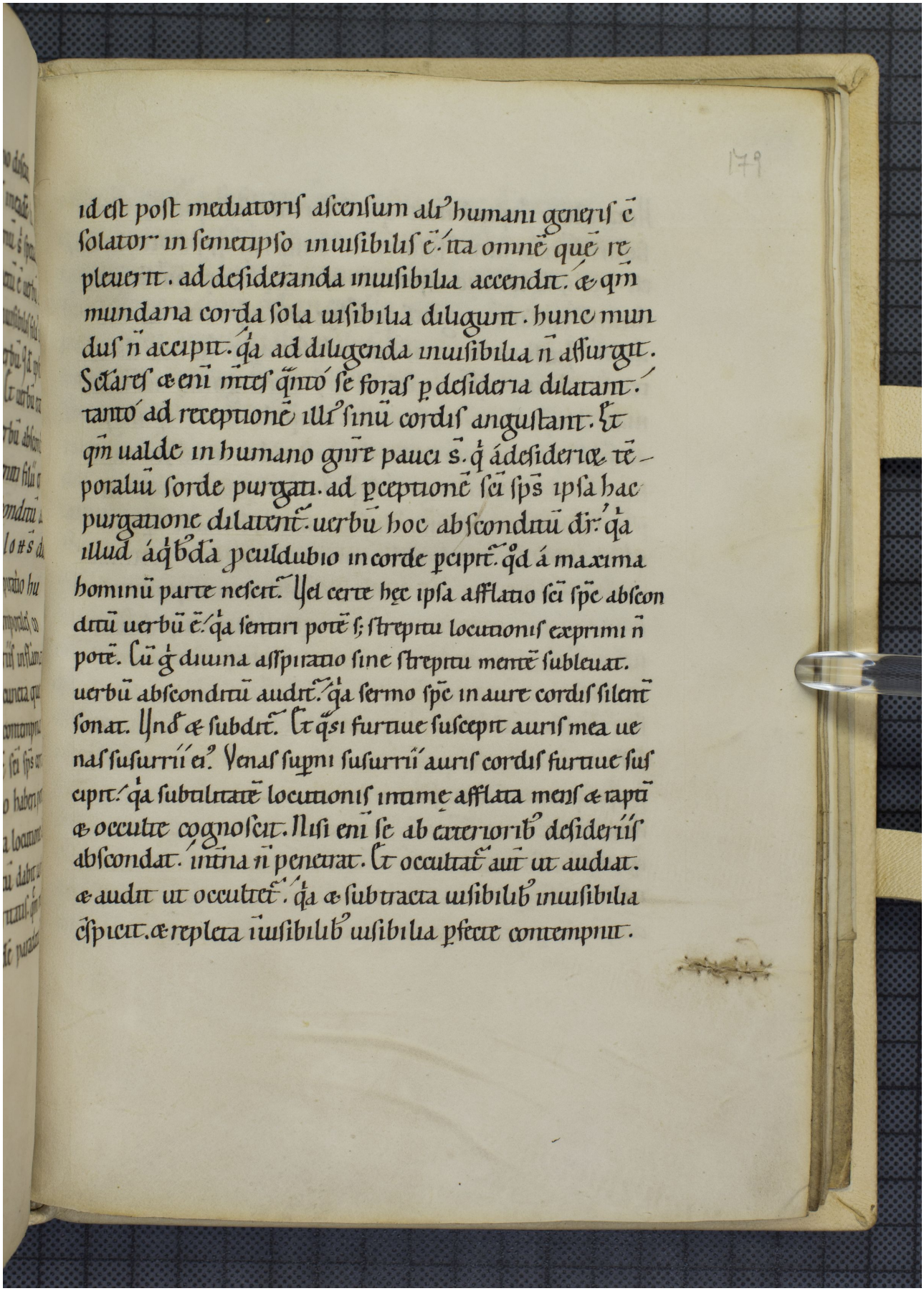

179

id est post mediatoris ascensum alt humani generis ē
solator in semetipso inuisibilis ē. ita omnē quē re
pleuerit. ad desideranda inuisibilia accendit. & qm
mundana corda sola uisibilia diligunt. hunc mun
dus n accipit. qa ad diligenda inuisibilia n assurgit.
Scāres enī mētes qnto se foras p desideria dilatant.
tanto ad receptionē illt sinū cordis angustant. Et
qm ualde in humano gnre pauci s. q ádesideriis tē-
poralū sorde purgati. ad pceptionē sci sps ipsa hac
purgatione dilatentur. uerbū hoc abscondtū dr. qa
illud áqbda pculdubio in corde pcipit. qd á maxima
hominū parte nescit. Yet certe hec ipsa afflatio sci spē abscon
dtū uerbū ē. qa sentiri potē ſ; strepitu locutionis exprimi n
potē. Cū g diuina assptio sine strepitu mentē subleuat.
uerbū abscondtū audit. qa sermo spē in aure cordis silent
sonat. Vnde & subdit. Et qsi furtiue suscepit auris mea ue
nas susurrii ei. Venas supni susurrii auris cordis furtiue sus
cipit. qa subtilitatē locutionis intime afflata mens & raptū
& occulte cognoscit. Nisi enī se ab exterioribus desideriis
abscondat. intima n penetrat. Et occultat aut ut audiat.
& audit ut occultet. qa & subtracta uisibilib inuisibilia
cspicit. & repleta inuisibilib uisibilia pfecte contemnit.